

ALLELUJA SAMEN

(Halleluja beinand)

Kerstchaos in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALLELUJA SAMEN - HALLELUJA BEINAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Joop Herbergs - heer des huizes, eerder gemoedelijk dan fanatiek

Marlie - zijn goedwillende, maar licht uit haar concept te brengen wederhelft

Doris - hun beider tienerdochter

Robbie - vriend van Doris

Oma Catrijn - moeder van Marlie, behept met despotische trekjes

Ome Gijs - vrolijke flierefluiter, met het hart op de goede plaats

DECOR:

De situatie wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linker korte kant 'n deur, die naar het verblijf van oma voert. In de rechter korte kant deur naar de keuken. In de achterwand 'n deur die uitkomt op de gang, c.q. andere vertrekken van 't huis. In de linker korte kant ook 'n raam, dat geopend kan worden. Al naargelang plaatselijke situatie en ruimte, mag dit raam ook gerust op elke andere aannemelijke plaats. De kerstboom is gepland in de hoek rechts achter. Verder heeft het vertrek het aanzien van een gewone doorsnee huiskamer. Er dient 'n radio voorhanden te zijn. Vanaf het einde eerste bedrijf komt er een elektrisch modelspoor in 't spel. Op 'n piepkleine bühne is dit natuurlijk ook maar 'n spoortje op de grond. Op 'n zeer grote bühne daarentegen zou het "emplacement" opgebouwd kunnen zijn op een tweede huiskamertafel van enige omvang, hetgeen het visuele beeld uiteraard ten goede komt.

EERSTE BEDRIJF

Als de bühne zichtbaar wordt, ziet men 'n kamer in volledige kerstsfeer, het enige dat ontbreekt, is 'n kerstboom, er klinkt zachte kerstmuziek uit de radio, alles ademt 'n vredige stemming, die dan uit elkaar gescheurd wordt door scheldende oma achter de bühne.

Oma: Verrekte rotplank! Dat is toch geen werken zo! (*op midden, deur met elleboog openend, c.q. met rug openduwend, in de ene hand 'n strijkplank dragend, c.q. trekkend, in de andere hand 'n mand met goed meetrekkend*) Alles hypermodern, o ja, maar 'n fatsoenlijke strijkplank zat er zeker niet meer aan! (zet met moeite strijkplank op, ze klapt herhaaldelijk samen, blijft mopperen) Als ze hier soms mochten denken dat ik, omdat 't toevallig kerstavond is, stil in m'n eentje ga zitten te niksen, hebben ze het toch grandioos mis... Zo, lomp onding, en nu blijf je staan... aha, dat dacht ik ook... en wat nu nog...? Och ja, 'n strijkijzer... (*af midden, deur blijft open*) Gossie, probeer hier maar eens wat te vinden, tussen al die troep... Ha, 'n snoer... kijk kijk, hangt ook nog 'n ijzer aan... dat lijkt er wel op... (*weer op met oud ijzer, waaraan 'n verfrommeld snoer, het misprijzend bekijkend*) Moet je zoiets zien... net 'n uit de hand gelopen lintworm waar de ratten mee gestoeid hebben... (*steekt stekker in 'n contact*) kun je misschien ook nog gratis mee geëlektrocuteerd worden... nou ja, maar eens afwachten... (*neuriet, afwachtend op heet worden ijzer, kerstliedje mee, valt op de goede plek zingend in*) ...daar hoorden ze d'engelen zingen, hun liederen vloeiend en klaar... (*met blik op de mand, stuk goed opnemend*) tot strijken is niemand te dwihingen, dus oma is weer de sigaar... (*tikt met natte vinger tegen 't ijzer, begint te strijken*)

Marlie: (*achter bühne*) Joop...! Johoop, ben je d'r?

Joop: (*achter bühne*) Nee, ik ben d'r niet! Weet ook niet waar ik uithang!

Oma: Owee, het echtpaar Herbergs weer compleet... zal de poppenkast wel zo beginnen.

Marlie: (*vrolijk op midden*) Hoi moeke! Jeetje, koud zeg ik je! En dan mag de sneeuw wel lekker gezellig onder je voeten kraken, maar ze worden er ook ijskoud van! Zal maar meteen 'n lekkere bak koffie gaan zetten. (*ziet 't nu pas*) Ja maar zeg, wat doe je nu?

Oma: Strijken, dat zie je toch.

Marlie: Moeke, hoe vaak heb ik je vandaag nu al niet gezegd, dat er

op kerstavond niet gestreken wordt! En al helemaal niet in de woonkamer en met zo'n prehistorisch materiaal! Waarom hebben we anders 'n strijkmachine!

Oma: O zo. En waarom breng jij 't goed daarmee dan niet aan de kant?

Marlie: *(trekt stekker uit)* Omdat ik er geen tijd voor gehad heb met al die kerstvoorbereidingen.

Oma: *(steekt stekker weer in)* Maar "ik" heb tijd!

Marlie: *(trekt stekker uit)* Moeke, Joop zet hier zo meteen de boom op! In dit vertrek gaan wij ons kerstfeest vieren!

Oma: Je hoeft niet zo'n gezwollen toon aan te slaan. En je weet maar al te goed, dat je met zulke heilige dagen geen onge-streken wasgoed in huis mag hebben. Dat brengt ongeluk.

Marlie: *(terwijl ze alles weer midden af brengt)* Ja ja, die bakerpraatjes probeerde je 'n halve eeuw geleden ook al aan de man te brengen, maar daar is vandaag de dag geen vraag meer naar.

Oma: Ze gelden nog steeds hoor! *(verongelijkt)* Maar aan het "weten" en "inzicht" van ons ouderen wordt geen geloof meer gehecht. Oude regels en wijsheden interesseren jullie immers niet meer! Maar veronachtzaming ervan brengt ongeluk! Let op m'n woorden!

Marlie: *(duwt haar in 'n fauteuil)* Ja ja moeke, 't is al goed.

Oma: Probeer me toch niet steeds weg te frommelen in zo'n doorgezeten stuk antiek! *(proberend eruit te komen)* Daar kom ik nooit meer uit!

Marlie: *(in zichzelf)* Des te beter. *(drukt haar 'n boek in d'r handen, weer normale toon)* Hier, lees maar wat. Je bent nu bij ons op visite en je mag naar hartelust uitrusten. *(zet radio af)*

Oma: Ik rust al 't hele jaar uit, alhoewel ik er niet zo op gelet heb of 't ook naar hartelust is. En m'n witte kantblouse moet nog gestreken worden, want ik ga niet in m'n doordeweekse kloffie voor de kerstboom staan.

Marlie: Zorg ik wel voor. Lees nu maar eerst wat, dat heeft 'n kalmerende invloed.

Oma: *(leest opschrift boek)* Hm... zeer toepasselijk... "De wandelende Jood"... *(bladert hoofdschuddend)*

Marlie: *(met tafel bezig, haalt kopjes, schotels en servetten uit de kast, alsmede kerststol, melk en suiker uit de keuken, ondertussen)* Zeg moeke, ik heb nog 'n best boompje op de kop getikt! 'n Pracht exemplaar, eerlijk waar!

Oma: Kan in elk geval nooit miserabeler zijn dan die van verleden jaar. Als ik er nog aan denk met wat voor 'n onooglijk scharminkel Joop toen is komen aanzetten.

Marlie: Weet je moeke, zoiets kan men als vrouw ook maar het beste

zelf ter hand nemen. Wij hebben nu eenmaal meer gevoel voor esthetiek. Maar voor zover ik Joop ken, zal hij er toch wel weer iets op aan te merken hebben.

Oma: Is 't gepermitteerd dat ik me even uit dit martelwerktuig verhef? Ik moet even. Dank voor je welwillendheid. *(komt met veel moeite uit de fauteuil, in zichzelf)* Uitrusten in zoiets... puur sadisme! *(weer gewoon)* En dat Joop maar 'n beetje voortmaakt met 't opzetten van die boom, want ik wil naar de nachtmis.

Marlie: *(lachend)* Moeke, die is toch pas om middernacht.

Oma: Ik zeg 't ook maar voor alle zekerheid, want in deze familie is alles mogelijk.

Marlie: Of niets onmogelijk.

Oma: Precies, dat bedoel ik!

Marlie: *(schuift 'n stoel aan de kant, trekt 'n tafeltje iets naar voren, blijft er verder nog wat mee doende)* Weet je, kerstmis is toch ieder jaar weer 'n belevenis, iets verheffends. Zeker, je hebt er wat werk mee, maar 't is de moeite toch wel meer dan waard. En 't is me overigens 'n raadsel hoe sommige mensen zich daarover zo in de zenuwen kunnen werpen, er zelfs gestresst door raken... Bij mij gelukkig geen spootje van dat alles. *(merkt niet dat oma hoofdschuddend midden af gaat)* Hier verloopt alles volgens plan en zonder problemen. Het feestetentje is zo te zeggen klaar, de boom zal ook zo staan, *(draait zich nu om)* er dan nog wat ballen... *(verwonderd)* Waar is ze nu... *(laatdunkend hoofdschudden)* Maar goed, dan wordt 't nu wel zoetjesaan tijd... *(in geopende deur midden)* Joop... Johooop!

Joop: *(op midden in besmeurde werkjas)* Ja ja, rustig maar, dat geschreeuw dient nergens toe... wat moet je?

Marlie: *(hem bekijkend)* Ja zeg, hoe loop jij er nu bij?

Joop: Zoals men er nu eenmaal bijloopt als de auto het laat afweten. Kan er toch zeker ook niets aan doen, dat 't krenge uitgerekend op kerstavond kuren krijgt. En ik zal er oma toch mee naar de nachtmis moeten vervrachten, of niet soms?

Marlie: Dat is toch niet te geloven! En moet je voor dat karwei uitgerekend de beste broek aantrekken die je hebt?

Joop: Bedoe je toch niet! Waarom heb ik anders m'n stofjas aan?

Marlie: *(schamper)* Om olievlekken op je knieën te krijgen denk ik! Moet je nu zoiets zien! Ga maar vlug wat anders aantrekken. Niet dat de hars van de boom er ook nog bij komt!

Joop: *(streelt met buitenkant hand kort haar wang)* Marlie, m'n deerntje, rustig... Vrede op aarde moet je maar denken... Maar eh, over boom gesproken... is 't gelukt?

Marlie: Wat dacht je! Ligt in de voortuin. 'n Juweeltje, waarop de natuur

echt z'n best heeft gedaan... 'n Noorse edelden, hoef ik verder niets te zeggen.

Joop: (*bedenklijk*) O nee, geen woord, dat spreekt boekdelen.

Marlie: En nog niet eens zo gek duur.

Joop: (*laatdunkend*) Kerstavond... op zo'n moment is immers elke handelaar blij als hij nog iets van z'n overgebleven kneusjes kwijt kan.

Marlie: Alsjeblieft, Joop Herbergs, voor wereldaanschouwelijke bespiegelingen ontbreekt nu de tijd. Zet 'm in de standaard en breng 'm binnen, zodat ik 'm kan aankleden.

Joop: Anders nog iets?

Marlie: Nee, dat was 't voorlopig. Als de koffie klaar is, merk je 't wel. (*Joop af midden, Marlie roept 'm na*) Je zult 'm wel wat moeten kortwieken van beneden, want daar is ie 'n beetje zwaar.

Joop: (*van buiten*) O nee, zaag ik wel wat van de top af, dat lijkt me wel zo makkelijk.

Marlie: (*in zichzelf*) Alweer die agressieve toon! En altijd met de kerst... maar ja, eigenlijk ervoor en erna ook...

Oma: (*op midden*) Ja zeg, is er nu nog altijd geen koffie?

Marlie: Maar die had jij toch al gezet, zag ik net.

Oma: Dus dat heb je gezien? Waarom heb je 'm dan niet meegebracht? (*af in keuken*) Als je hier ook niet alles zelf doet... (*weer terug*) En je hebt toch zeker wel gezien dat er praktisch geen koffie meer is?

Marlie: (*ontzet*) O nee toch, heb ik de koffie vergeten!

Oma: (*schenkend*) Maken ze meterslange boodschappenlijsten, maar 't belangrijkste vergeten ze. Dat zal 'n fraaie kerst worden, als we het zonder koffie moeten doen. Ik vraag me af wat jij in je hersens hebt.

Marlie: Maar zeker, schuif 't maar weer allemaal op mij af.

Oma: Op wie moet ik 't dan anders schuiven?

Joop: (*van buiten*) Hel en duivel! Wat zullen we dan nu hebben!

Marlie: (*roept in deur midden*) Joop, vloek niet, 't is kerstavond!

Joop: (*van buiten*) Dat houd je toch niet voor mogelijk! Voor die onbehouden bonk heb ik 'n standaard nodig waaraan je 'n stier kunt vastleggen! Waar heb je verdomme met je hersens gezeten, toen je je dat onzalige ding in de maag liet splitsen?

Marlie: (*roept kwaad naar buiten*) Maak er toch niet zo'n theater van! Je hoeft er alleen maar 'n stukje af te zagen!

Joop: (*opkomend*) Stukje afzagen zei mevrouw? Dat onding heeft 'n klompvoet als 'n olifant!

Marlie: 't Is in elk geval niet zo'n uitgemergeld Biafraboompje als

waarmee jij verleden jaar kwam aanzetten.

Oma: (*zit zich al tegoed te doen aan de kerststol*) Maar in de standaard heeft ie in elk geval wel gepast, dat moet ik Joop nageven.

Joop: Jullie vrouwen hebben nu eenmaal geen kijk op dat soort dingen. Twee jaar geleden heb ik 'n boom gekocht voor 'n habbekrats en zo hebben we er zelden eentje in huis gehad.

Marlie: Dat is waar. Een door de rupsen aangevreten koolstronk zou in vergelijk daarmee een orchidee geweest zijn.

Oma: Zeg, zijn jullie soms van plan je met de bomen van de laatste tien jaren over en weer om de oren te gaan slaan? Zaag dat ding af en hou op met dat gezeur!

Joop: (*richting keuken*) Oma, als ik daar zoveel vanaf zaag dat die uit de naad gegroeide kobolt in de standaard past, blijft er hooguit nog vijftientig centimeter kerstboom over! (*af, deur blijft open*)

Marlie: (*kregel*) Ongelooflijk, waar zo'n in feite toch eenvoudig geconstrueerde mens de fantasie vandaan haalt om zo mateloos te overdrijven.

Joop: (*roept vanuit keuken*) 'n Normale boom was natuurlijk weer niet goed genoeg! Om met zoiets naar huis te komen, moet je toch gebukt gaan onder grootmoedswaanzin! Zeker weer zo'n "last-minute"-aanbieding! Inpakken en wegwezen!

Marlie: (*heeft zich bij oma gezet, drinkt koffie, eet stol*) En dan weet ie maar van geen ophouden. Ieder jaar lukt 't hem weer opnieuw mij m'n zorgvuldig opgebouwde kerstsfeer de grond in te boren.

Oma: Laat 'm toch. Als 't hem gaat vervelen, houdt hij er wel vanzelf mee op.

Marlie: (*treurig*) Zo heerlijk vredig voelde ik me van binnen...

Oma: Dat komt wel weer meid, als de boom maar eenmaal staat... En, smaakt ie?

Marlie: Wie?

Oma: M'n kerststol natuurlijk!

Marlie: (*lusteloos kauwend*) Oh... ja ja, gaat wel.

Oma: Gaat wel? Hoe moet ik dat opvatten?

Marlie: Hoe zou hij dan smaken? Zoals ieder jaar toch.

Oma: (*scherp*) Dus niet?

Marlie: Zeker. Ik bedoel, hij smaakt toch elk jaar hetzelfde.

Oma: Net niet! Deze heb ik volgens 'n ander recept gemaakt.

Marlie: Aha, daarom.

Oma: Wat daarom?

Marlie: Smaakt hij zo anders.

Oma: (*trekt Marlies' bordje weg*) Je hoeft 'm ja niet te eten! Maar dit is wél de laatste stol die ik ooit voor jullie gebakken heb!

Marlie: Dat beloof... eh, dat zeg je ieder jaar.

Oma: Goed goed, ik zal 't niet vergeten.

Joop: (*vanuit keuken*) Wat heeft die kromme miskleun overigens gekost?

Marlie: Och, viel best mee... (*fluisterend*) honderdtwintig... (*roepend*) gulden.

Oma: (*ontzet*) Dat zal toch niet waar zijn!

Joop: (*uit keuken*) Hoeveel zei je?

Marlie: (*fluisterend*) Honderd... (*roepend*) twintig gulden.

Joop: (*uit keuken komend met wat materiaal*) Nog veel te veel! Verliest nu al z'n naalden!

Marlie: Wat moet je met dat trancheermes en die schaar voor gevogelte? Neem alsjeblieft je eigen gereedschap!

Joop: Heb ik gisteren uitgeleend aan Meulendijk. Moest ook z'n boom afzagen.

Marlie: Dan haal je 't maar terug! En nu meteen, want 't wordt onderhand tijd! 't Is pakjesavond, dat weet je toch!

Oma: (*nog steeds etend*) Dat dacht ik verdorie ook. Vandaag is 't kerst-avond en niet pas morgen... En de nachtmis is om twaalf uur... Moet je 'n stuk stol?

Joop: Nee oma, dank je! (*in zichzelf*) Die van verleden jaar ligt me nog steeds op m'n maag. (*mopperend af midden*) Kopen ze 'n boom op 't allerlaatste moment, waarvoor ze ook nog twintig gulden neertellen, en anderen dan ook nog maar opjagen...

Oma: Als hij wist wat die in werkelijkheid gekost heeft... In plaats van rolberoerte zou men dat dan misschien wel 'n kerstberoerte kunnen noemen.

Marlie: (*in deur midden roepend*) Je bent 'n ruwe en absoluut gevoelloze mens.

Joop: (*van buiten*) Gevoelens resorteren onder jouw afdeling... ik ben alleen maar verantwoordelijk voor dit wangedrocht van 'n kerstboom.

Marlie: (*neus snuitend, op 't huilen af*) Zie je nu moeke, dan kan men nog zo van goeden wille zijn, maar 'n kerst zonder ruzie bestaat kennelijk niet.

Oma: Och kom, zoiets kun je toch geen ruzie noemen. Jeetje zeg, had je mij en je vader eens met kerst moeten meemaken!

Marlie: 't Is mij wel goed. Ik kan je in elk geval wél vertellen, dat ik volgend jaar niets meer doe.

Oma: En ik ook niet! Kom je je kerststol zelf aan 't kopen. Peperduur en niet eens van echte boter.

Marlie: Toe nou, moeke! Hang nu niet meteen de beledigde uit! Kom

op, geef maar 'n stuk van die stol... 't kan me nu toch allemaal niets meer schelen.

Oma: Och nee toch! En in die toestand kan 't je zelfs niets meer verblotekonten om dan ook nog maar 'n stuk van mijn stol naar binnen te wurgen, niet? (honend) Zo meteen moet ik ook nog 'n traantje wegpinken van ontroering.

Marlie: Jezus moeke, leg toch niet ieder woord op 'n gouden schaalte!
(*kusje op haar wang*) Kom, laten wij ons dan tenminste onder elkaar verstaan. 't Is kerstmis.

Oma: Maar zeker, waarom ook niet. Alleluja samen!

Marlie: (*opgelucht*) Nou dan... ik zal 't immers nog zwaar genoeg te verduren krijgen als hij straks dat proces verbaal moet betalen.

Oma: Welk proces verbaal?

Marlie: Het boompje stak van achteren 'n beetje te ver uit de wagen en ik had verzuimd er 'n rode lap aan te binden.

Doris: (*op via midden in badmantel, handdoek als tulband om d'r hoofd*) Mam, 't bad is verstopt.

Marlie: Hoe kan dat nou? Zo straks was 't er nog.

Doris: Maham, 't water blijft erin staan.

Marlie: Waarom?

Doris: Weet ik toch niet! Pap moet 't meteen nakijken! Ik sta met m'n hoofd vol schuim.

Marlie: Kan niet, die heeft 't nu veel te druk met het afzagen van de boom.

Doris: Maar ik moet ook nog föhnen! Die boom kan hij ook nog wel daarna afzagen.

Oma: Komt goed uit Doris, kun jij ondertussen 'n witte kantblouse strijken, want ik moet om twaalf uur naar de nachtmis.

Doris: Oma, ga me alsjeblieft niet op de zenuwen!

Marlie: Die blijde boodschap breng je 'm dan maar zelf... zal hij zeer mee in z'n nopjes zijn... staat sowieso al op 't punt uit te barsten.

Doris: Zoals steeds met de kerst. (*roept naar achteren*) Pahaap! Joop: (*van buiten*) Geen tijd! Moet zagen!

Doris: Pappie, 't is dringend!

Joop: Moet je naar de wc gaan! Kun je toch zeker wel zonder mij!

Doris: Pappie, (*smekend*) de afvoer is verstopt.

Joop: Moet je je van mam maar 'n laxeermiddel laten geven.

Marlie: (*trekt Doris terug, in haar plaats*) Johoop, de afvoer van 't bad is verstopt!

JOOP: (*op met bijl*) Om de verdomme zeg... nu alwéér?

Doris: (*smekend*) Pappie, en ik heb echt haast.

Marlies: (*dwingend*) Kan wel zijn, maar eerst moet de boom op maat

gemaakt, zodat ik 'm kan aankleden.

Oma: (*cynisch tot Doris*) Omdat 't kerstavond is, als je dat soms nog niet begrepen mocht hebben. (*neemt kopje*) Ik ga m'n koffie op m'n gemak in de keuken drinken en 't volgend jaar blijf ik rustig thuis met de kerst! (*met opgeheven hoofd af*) Ik ben namelijk 'n zeer sensibele persoonlijkheid.

Joop: (*tot Doris*) En vertel eens, waarom moet jij uitgerekend vandaag in bad?

Doris: Omdat ik dat iedere dag doe.

Joop: Zie je, heb je 't alweer! Je reinste tijd- en energieverspilling en bovendien krijg je er ook nog dunne plekken van in je huid.

Doris: (*met verdraaide ogen, net als Marlie*) Owee, alweer datzelfde aftandse verhaal.

Joop: En terecht dacht ik zo. Ik ging vroeger maar één keer per week onder de douche en dat was meer dan genoeg.

Marlie: Dat doe je vandaag ook nog en 't is niét meer dan genoeg!

Joop: O nee, denk maar niet dat de moer iets op haar jong laat komen. (*af midden*) Dat zal je hier warempel niet meemaken!

Marlie: Zo freule, dat heb je weer prachtig voor elkaar gebokst.

Doris: (*zit aan tafel, drinkt koffie*) Heb toch verdorie ook niet kunnen voorzien dat die stomme afvoer uitgerekend vandaag verstopt zou raken.

Marlie: Had je wél! Als je maar niet te beroerd was om het afvoerzeefje te gebruiken, om je lange haren tegen te houden.

Doris: Had wel kunnen denken dat ik weer de schuld zou krijgen.

Marlie: Nee, zo meteen heb ik 't nog gedaan... (*voor zich heen*) haast niet te geloven dat ik daarnet nog zoiets als kerstsfeer dacht te proeven.

Doris: Kun je ook niet proeven zonder alleluja... wacht maar... (*zet radio aan, waaruit meteen kerstmuziek klinkt*) Hoor, heb je je kerstdrug... (*bijt in stuk stol*) Ajakkes, is nog droger dan vorig jaar... En wat loop je je overigens druk te maken? Ik kan me de kerst niet herinneren dat jullie géén ruzie hadden.

Marlie: (*verontwaardigd*) Dat is toch niet waar! Hier was nog nooit geen ruzie met kerstmis... althans maar zeer zelden...

Doris: (*honend*) Zo meteen ga je me ook nog proberen wijs te maken dat jullie dan telkens voor heilige familie spelen.

Marlie: Welja, ga nog maar 'n beetje brutaal worden ook! Doe ik m'n uiterste best er 'n echt stichtend feest van te maken, en dan...

Joop: (*in deur midden, met ontstopper zijn woorden aan Doris onderstrepnd*) En dit kun je in je oren knopen: als ik nog één keer die vogelnestjes van haarsprietten uit de afvoer moet frunniken,

dan... dan zal ik me nog wel eens iets laten invallen! *(af)*

Doris: Zo echt ontroerend feestelijk, ja... *(richting deur midden)* Och ja mam, wat ik nog zeggen wilde...

Joop: *(weer in de deur met de ontstopper)* En denk erom, dat 't me deze keer ernst is dame! Nog één keer...!

Doris: Jaaa pap, ik heb 't begrepen... Kan ik nu weer?

Joop: *(Doris langs 'm heen)* Maar alleen met afvoerzeefje, hoor je? *(wil met haar mee af)*

Marlie: Joop, wacht 's even.

Joop: Geen tijd, moet die woudreus trancheren.

Marlie: *(verleidelijk)* Joop, kom nou en wees eens 'n beetje lief. *(Joop helemaal op, deur dichttrekkend)* Op kerstavond gaan we toch zeker geen ruzie maken? Kom, leg dat vieze ding nu eens even uit handen... *(afwachtende houding, met gesloten ogen, maar de uitgelokte omhelzing blijft uit)*

Joop: Ik maak toch ook geen ruzie! Ik ben de vredige rust zelf! Maar van die boom krijg ik 't op de zenuwen en van je dochter!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto